



## هر کس بر سوگندی در حالی که در آن دروغگوست، قسم بخورد تا با آن مال مرد مسلمانی را پایمال کند، الله را در حالی ملاقات خواهد کرد که بر او خشمگین است

از عبدالله بن مسعود رضی الله عنه روایت است که گفت: رسول خدا صلی الله علیه وسلم فرمودند: «مَنْ خَلَفَ عَلَيَّ يَمِينٍ وَهُوَ فِيهَا فَاجِرٌ لِيَقْتَطِعَ بِهَا مَالَ امْرِيٍّ مُسْلِمٍ، لَقِيَ اللَّهَ وَهُوَ عَلَيْهِ عَصَبَانٌ». قَالَ: فَقَالَ الْأَشْعَثُ: فِيَّ وَاللَّهِ كَانَ ذَلِكَ! كَانَ بَيْنِي وَبَيْنَ رَجُلٍ مِنَ الْيَهُودِ أَرْضٌ، فَخَدَنِي، فَقَدَّمْتُهُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَلَيْكَ بَيْتُهُ؟» قُلْتُ: لَا. قَالَ: فَقَالَ لِلْيَهُودِيِّ: «اخْلِفْ». قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِذَنْ يَخْلِفَ وَيَذْهَبَ بِمَالِي. فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: {إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا}. إِلَى آخِرِ الْآيَةِ. یعنی: «هر کس بر سوگندی در حالی که در آن دروغگوست، قسم بخورد تا با آن مال مرد مسلمانی را پایمال کند، الله را در حالی ملاقات خواهد کرد که بر او خشمگین است». [راوی] گفت: پس اشعث گفت: به خدا سوگند این درباره من بود؛ میان من و مردی از یهود، زمینی بود و او [مالکیت] مرا انکار کرد. پس او را نزد پیامبر صلی الله علیه وسلم بردم. رسول خدا صلی الله علیه وسلم به من فرمودند: «آیا دلیلی داری؟». گفتم: نه. [راوی] گفت: پس به آن یهودی فرمودند: «قسم بخور». [اشعث] گفت: من گفتم: ای رسول خدا، در این صورت او قسم می خورد و مال مرا می برد. پس خداوند متعال [این آیه را] نازل کرد: {إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا} (همانا کسانی که پیمان خدا و سوگندهایشان را به بهایی اندک می فروشند) تا آخر آیه. [صحیح است] [بخاری و مسلم در روایت آن اتفاق دارند]

پیامبر صلی الله علیه وسلم درباره سوگند خوردن به خدا در حالی که سوگندخورنده می داند در آن دروغگوست، تا با این سوگند مال دیگری را تصاحب کند، هشدار داده اند؛ که [جزای او این است که] خدا را در حالی ملاقات خواهد کرد که بر او خشمگین است. پس اشعث بن قیس رضی الله عنه خبر داد که پیامبر صلی الله علیه وسلم این را زمانی فرمودند که میان او و مردی از یهود بر سر مالکیت زمینی اختلافی بود. پس برای داوری نزد پیامبر صلی الله علیه وسلم رفتند و ایشان به اشعث فرمودند: تو باید دلیل بیاوری تا آنچه ادعا می کنی ثابت شود، و اگر از آن عاجز بودی، برای تو جز سوگند طرف مقابلت که ادعا علیه اوست، چیزی نیست. پس اشعث گفت: ای رسول خدا، در این صورت آن مرد یهودی بدون پروا قسم می خورد و مال مرا می برد. پس خداوند متعال در تأیید آن، این سخن خود را در قرآن نازل کرد: {إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ} (همانا کسانی که می فروشند) و جایگزین می کنند {بِعَهْدِ اللَّهِ} (پیمان الله را)، و آن وصیت او به مؤمنان برای ادای امانت است {وَأَيْمَانِهِمْ} (و سوگندهایشان را) و قسم خوردنشان به نام او به دروغ {ثَمَنًا قَلِيلًا} (به بهایی اندک) از کالای بی ارزش دنیا {أُولَئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ} (آنان در آخرت هیچ بهره و نصیبی ندارند) {وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ} (و الله با آنان سخن نمی گوید)، سخنی که شادمانشان کند و سودشان رساند، بلکه بر آنان خشم گرفته است، {وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ} (و در روز قیامت به آنان نگاه نمی کند)، نگاه رحمت و احسان، {وَلَا يُرَكِّبُهُمْ} (و آنان را پاک نمی گرداند) با ثنای جمیل، و با آمرزش از گناهان و پلیدی ها پاکشان نمی کند {وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ} (و برای آنان عذابی دردناک است) و دردآور به سبب آنچه مرتکب شده اند.



النجاة الخيرية  
ALNAJAT CHARITY

